

МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ
НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ
ДИРЕКЦИЯ „ОБЖАЛВАНЕ И УПРАВЛЕНИЕ НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО” - СОФИЯ
1000 София, ул. “Аксаков” № 21 Телефон: (02) 9859 3701 Факс: (02) 9859 3702

5_20-00-425/03.04.2008 г.

ЗДС, чл.69, ал.1, т.1; чл.70. ал.1. т.4 и т.5; чл.70. ал.2, т.1;

ЗКПО, чл.204, т.3;

СС 17 – Лизинг

Фактическа обстановка: основен предмет на дружеството е отдаване на автомобили на оперативен лизинг и пълното им сервизно и техническо обслужване.

Поставени въпроси:

1. Има ли право дружеството на данъчен кредит за покупката на транспортните средства, които ще отдава на лизинг, както и за разходите, направени за поддръжката им?

2. Дружеството има ли задължение по силата на ЗКПО, да начислява 10% данък върху разходите, направени за поддръжката на транспортните средства отдадени на оперативен лизинг?

3. Клиентът – лизингополучател, длъжен ли е да начислява 10 % данък върху разходите за поддръжката на транспортните средства, включени в месечната наемна вноска?

4. Дружеството ще осъществява като отделна дейност и поддръжка на транспортни средства, собственост на различни клиенти. Какво е данъчното третиране на месечните плащания за тази услуга от гледна точка на клиента по отношение на данъка върху разходите, като в месечната вноска ще се включва стойността на услугата, както и всички извършени за поддръжката на транспортните средства разходи?

5. За да бъде третиран един лизингов договор като оперативен:

5.1. Колко процента следва да бъде минималната остатъчна стойност на транспортното средство

5.2. Какъв е максималният срок за отдаване на транспортното средство на оперативен лизинг?

Предвид така изложената фактическа обстановка и съобразявайки относимата нормативна уредба, по зададените от Вас въпроси, Ви уведомявам следното:

Тъй като в запитването не е посочена счетоводната база за отчитане дейността на дружеството, изразяваме становище при допускането за прилагане на Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия.

По първи въпрос:

Доставките, за които регистрирано по ЗДДС лице има право на приспадане на данъчен кредит са регламентирани с разпоредбите на чл. 69, ал.1 от закона. Съгласно чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

В същото време, в закона са предвидени определени ограничения на правото на приспадане на данъчен кредит, изброени в чл.70 от закона.

Предвид разпоредбата на чл.70. ал.1. т.4 и т.5 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо, че са изпълнени условията на чл.69 или чл.74, когато е придобит, внесен или е нает мотоциклет или лек автомобил, както и когато стоките или услугите са свързани с поддръжката, ремонта, подобрието или експлоатацията на тези превозни средства.

В чл.70. ал.2, т.1 на ЗДДС е посочено, че алинея 1. т.4 и 5 не се прилагат, когато превозните средства по ал.1, т.4 се използват **единствено за транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги или подготовка на водачи на моторни превозни средства, включително при последващата им продажба.**

С оглед гореизложеното, за закупените от дружеството транспортните средства, както и за стоките и услугите свързани с тяхната поддръжка, ограниченията предвидени в чл.70, ал.1, т.4 и т.5 по отношение правото на приспадане на данъчен

кредит не намират приложение. В този случай правото на данъчен кредит възниква и се упражнява по общия ред на закона.

По втори въпрос:

С данък върху разходите се облагат документално обосноващите разходи, свързани с експлоатацията на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност - чл.204, т.3 от ЗКПО. Съгласно чл.10, ал.6 от ЗКПО (Нова-ДВ, бр.110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.) документална обосноваемост за разходите по чл.204, т.1 и 3, обложени с данък върху разходите, е налице и когато те са документирани само с фискална касова бележка от фискално устройство. Разходите по чл.204, т.3, обложени с данък върху разходите, се признават за данъчни цели и когато не е издаден пътен лист.

Данъчно задължени лица за данъка по чл.204, т.3 са лицата, които подлежат на облагане с корпоративен данък. Обект на облагане с корпоративен данък за дружеството е: отдаването под наем на движимо имущество – автомобили и сервизното им и техническо обслужване. Отдавайки на оперативен лизинг автомобили, дружеството – наемодател осъществява основната си дейност, дейността по занятие, а не управленска. В този случай наемодателят няма задължение за данък по реда на чл.204, т.3 от ЗКПО. Данък по чл.204, т.3 от ЗКПО се дължи, когато превозното средство се ползва във връзка с управленска дейност.

По трети въпрос:

Данъчно задължено лице за данъка върху експлоатационните разходи на отдадените под наем превозни средства ще бъде наемателят – лизингополучател при наличие на условията, визирани в част четвърта на ЗКПО. Съгласно т.5.2. от СС 17 при експлоатационни лизингови договори наемателят отчита: като разходи за външни услуги наемните вноски; чрез задбалансови сметки наетите активи по справедливата им цена. Когато в лизингов договор освен наемните плащания (наемът) се предвиждат и допълнителни плащания – например за извършване на ремонти и подобрения, за изплащане на застраховки на отдадения актив и други те се отчитат отделно от наема – т.5.4. от стандарта. Ако клиентът е лице, което подлежи на облагане с корпоративен данък и използва наетото превозно средство за управленска дейност, той е длъжен да начислява данък върху разходите за експлоатацията му (по смисъла на §1, т.39 от ДР на ЗКПО).

По четвърти въпрос:

Клиентите, които подлежат на облагане с корпоративен данък, дължат данък по чл.204, т.3 от ЗКПО за всички разходи за поддръжка, ремонт и експлоатация, посочени в разпоредбата на §1, т.39 от ДР на закона, само ако извършват управленска дейност с превозните средства.

По пети въпрос:

Нормативно лизинговите договори са уредени в глава двадесет и трета на ТЗ, чл.342 до 347 и „Особена част”, раздел IV „Наем на вещи” от ЗЗД, с изключение на текстовете, упоменати в чл.347, ал.2 от ТЗ.

Начинът за отчитането и оповестяването на лизинговите договори във финансовите отчети са регламентирани със СС 17 – Лизинг. По смисъла на стандарта лизингов договор е споразумение, по силата на което наемодателят предоставя срещу еднократно плащане или серия от плащания (наем) правото на ползване на определен актив за договорен срок. За финансов лизинг е дадено определение, че това е лизингов договор, при който наемодателят прехвърля на наемателя в значителна степен всички рискове и изгоди, свързани със собствеността върху актива. Всеки друг лизингов договор, при който не са налице изискванията за финансов лизинг е определен като експлоатационен, т.н. оперативен лизинг. В т.2 от СС 17 са дадени две определения, свързани с остатъчната стойност. Гарантирана остатъчна стойност по отношение на наемодателя – онази част от остатъчната стойност, която е гарантирана от наемателя или от трета страна, несвързана с наемодателя, която има финансова възможност да изпълни задълженията на гаранцията. Негарантирана остатъчна стойност – онази част от остатъчната стойност на наетия актив, чиято реализация от страна на наемодателя не е сигурна или е гарантирана само от страна, свързана с наемодателя. В същата т.2 от стандарта е дадено и определение на срок на лизинговия договор - определеният период, за който наемателят се е договорил с наемодателя да наеме актива, който не може да се анулира без да се наруши споразумението.

Класификацията на лизинговите договори се осъществява в началото на лизинга на базата на критерии. Разграничаването между финансов лизинг и експлоатационен лизинг при текущото им отразяване и периодично представяне във финансовите отчети се извършва в съответствие с принципа „предимство на съдържанието пред формата” (същност на сделката, а не форма на договора).